

2023
LETNIK XXXI

7-8

Mir Odmev Medžugorja

ZAKAJ MLADI ROMAJO V MEDŽUGORJE?

INTERVJU JELENA VASILJ VALENTE

PRIČEVANJE JIM CAVIEZEL

IZ VSEBINE REVIIJE

Sporočila Kraljice miru ... 4, 5

Osrednja tema ... 6

Zakaj mladi romajo v
Medžugorje

Intervju ... 13

Jelena Vasilj Valente

Svetnica 20. stoletja ... 17

Sv. Marija Alfonsina Danil
Ghattas

**Premišljevanje o žalostnem
delu rožnega venca... 22**

Priprava na posvetitev
Jezusovemu in Marijinemu Srcu

Zadoščevanje za grehe ... 25

Program za dan posvetitve ... 28

V spomin ... 29

Janez Ahačič

Molitev ... 30

Bližina ženske Marije

9. marijin dan ... 32

Pričevanje ... 34

Jim Caviezel

Vabilo na slovenski

Mladinski festival ... 37

Spodbude s. Emmanuel ... 38

Marijino in Jezusovo Srce –
naše zatočišče

Marijini obroki ... 45

Romanja ... 46

Kolofon ... 47

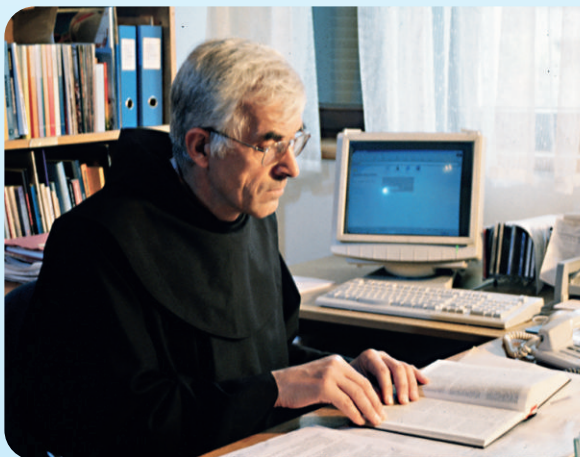
Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Ko tokrat nastaja naša revija, se v Medžugorju skoraj že začena letošnji Mladifest. Zato dr. Primož Krečič tokrat razmišlja o mladih. Iz Marijinih sporočil razbira, kako zelo so mladi Mariji pri srcu, kako jo skrbi zanje in kako zelo si želi, da bi našli pot osebne sreče, ki je v resnici pot njenega Sina Jezusa. Tudi v Sloveniji bo konec avgusta Mladinski festival, in sicer v Radencih. Objavljamo vabilo, ker si tudi mi želimo, da bi pritegnil čim več mladih, posebej tistih, ki do Medžugorja ne morejo priti.

Že od maja naprej se skupaj pripravljamo na **posvetitev** Jezusovemu in Marijinemu Srcu, ki **bo 7. oktobra v Velesovem (župnija Adergas)**. Že v tej številki je povabilo s programom, še pomembnejša pa so razmišljanja, s pomočjo katerih naj bi se čim bolje pripravili in se tudi prenavljali v duhu, ki ga posvetitev presvetima Srcema pomeni.

V intervjuju se nam predstavi Jelena Vasilj Valente iz Medžugorja, ki je, ko so se tam začela videnja, skupaj s prijateljico Marjano prejela dar notranjega videnja. Še ena v vrsti svetnic 20. stoletja je s. Marija Alfonsina Danil Ghattas. Predstavljamo tudi zanimivo pričevanje Jima Caviezla (filmskega igralca, ki je v filmu Pasijon upodobil Jezusa), ki ga je imel v zagrebški Areni.

Želimo vam čim bolj mirne poletne dni. Neurja, ki se v tem času vrstijo preko naše domovine, pa naj nam bodo klic k premišljevanju o vsem tem; kolikor se da, k pomoči prizadetim (že spet se kaže, kako zelo požrtvovalni so naši gasilci!) in k molitvi za vse, ki prenašajo posledice ali se trudijo za skupno dobro.

***Kdor pa me posluša,
bo prebival na varnem,
miren bo
in se ne bo bal hudega.
(Prg 1,33)***

Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti 25. junija 2023

»Dragi otroci!

Najvišji mi dovoli, da sem med vami, da za vas molim,
da sem vam Mati in vaše zatočišče.

Otročiči, kličem vas, vrnite se k Bogu in molitvi
in Bog vas bo obilno blagoslovil.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti 25. julija 2023

»Dragi otroci!

V tem milostnem času, v katerem me je Najvišji poslal,
da vas ljubim in vodim na poti spreobračanja,
darujte svoje molitve in žrtve za vse tiste, ki so daleč
in niso spoznali Božje ljubezni.

Vi bodite, otročiči, priče ljubezni in miru za vsa nemirna srca.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

***Sporočilo Kraljice miru, ki ga je prejel videc
Ivan Dragičević 23. junija 2023 na Podbrdu***

»Dragi otroci,
tudi danes vas želim poklicati k miru. Tukaj sem se predstavila kot Kraljica
miru. Tudi vas kličem, da bi bili moji nosilci miru v tem utrujenem svetu.
Nosite mir, molite za mir, molite za moje načrte, ki jih želim uresničiti.
Želim vam ponoviti: moj Sin dopušča, da ostajam toliko skupaj z vami,
ker vas želim učiti, vzgajati in vse voditi k Njemu,
da boste v Njem našli pravi in resnični mir.
Hvala vam, dragi otroci, tudi danes, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

Foto: radiomaria.it

***Redno letno prikazanje Kraljice miru
vidkinji Ivanki 25. junija 2023***

Ob zadnjem vsakodnevem prikazanju 7. maja 1985, ko je Gospa zaupala
vidkinji Ivanki zadnjo - deseto skrivnost, ji je tudi obljubila, da bo imela vse
življenje videnje enkrat na leto, in to na obletnico prikazovanj. Tako je bilo
tudi letos.

Videnje, ki je trajalo sedem minut (od 18.38 do 18.45), je vidkinja imela na
svojem domu. Prisotna je bila samo njena družina.

Po videnju je vidkinja Ivanka rekla, da ji je Gospa dala sledeče sporočilo:

»Otročiči, potrebna sem vaših molitev. Molite, molite, molite!«

Gospa nas je vse blagoslovila.

Osrednja tema

ZAKAJ MLADI ROMAJO V MEDŽUGORJE?

Očitno je, da v Medžugorje prihajajo številni mladi. V tem se Medžugorje razlikuje od drugih romarskih središč, kjer navadno prevladujejo starejši. Mlade srečamo po vsem kraju, v cerkvi, na Križevcu, na Podbrdu. Nekateri so praktični kristjani, hodijo k maši, se držijo krščanske morale in črpajo moč iz zakramentov ter Svetega pisma. Prihajajo tudi mladi, ki iščejo življenjski smisel, pot, luč upanja, pa niso dobili krščanske vzgoje in duhovnosti. Prihajajo z vsega sveta, čedalje več jih je in to daje misliti vsem, ki so prepričani, da je današnja mladina dekadentna, brez ciljev, brez sleherne vere in upanja. Lahko bi rekli, da mladi, ki

prihajajo v Medžugorje, dajejo povsem drugačno sliko o današnjem času in prihodnosti, kot jo najdemo na ulicah zahodnih velemest in metropol.

To so mladi, ki se jih je nekaj dotaknilo in si želijo preseči ravnodušnost, ki visi nad javnim življenjem. To niso protestniki, ki ne vedo, zakaj protestirajo, tudi niso mladi, ki bežijo v umetne svetove, ampak preprosto mladi, ki bi radi živeli v času, v katerega so poslani. Sproščeni, preprosti, svobodni in odprti, nekateri tudi polni težav, ki so jih prejeli v svojih družinah ali okolju ali so si jih sami »pridelali«.

Vsekakor niso podporniki hedonizma,

razpuščenosti, drog in seksizma, ampak življenja. Niso zadovoljni s svetom ugodja, čeprav jim ugaja, ampak hočejo več. Vedo tudi, da v življenju ne bo šlo brez reda, opredelitve, dela, vere. Občutljivi so za lepoto, hočejo iti naprej, želijo biti poštene, zanimajo jih ubogi ... Ni jim vseeno, kam gre civilizacija, kakšen je odnos do okolja ... S sabo nosijo izkušnjo pandemije, vojne v Ukrajini in drugih spopadov. Ob vseh prednostih se zavedajo, da so šibki in krhki, da niso rojeni za velike korake v zgodovini, da je težko nekaj spremeniti, se postaviti po robu večini. Kljub vsem temu prav oni pripadajo prihodnosti, zato potrebujejo razumevanje in pomoč. Številni mladi v Medžugorju predstavljajo mlade svojega časa in svoje generacije, ki imajo podobna upanja, želje in težave, zlasti pa mnoge rane in življenjske brodolome. Mnogi izmed njih ne znajo moliti, zelo malo poznajo Sveto pismo, imajo le bežno vedenje o Jezusu in Mariji. Kljub temu jih medžugorsko dogajanje kliče in vabi, kakor luč v noči vabi različne živali, da se ji približajo. Nagovorjeni so, da pridejo v ta kraj kamenja, kraj na robu Evrope in sveta. Prihajajo od vsepovsod, celo z Japonske, iz Koreje, Libanona, Avstralije, Severne in Južne Amerike, Vzhodne Evrope. Klic za romanje v Medžugorje je globinski in presega zgolj človeške

besede in namene. Ko enkrat poromajo v ta sveti kraj, se še vračajo in obnavljajo zavezo, ki so jo sklenili pri sveti spovedi, svetih mašah in duhovnem nagovoru tega dogajanja. V bistvu je to iskanje odgovorov na vprašanja, ki jih nosijo v sebi, ker so z odgovori, ki jih ponujata družba in okolje, v katerem živijo, nezadovoljni.

V Medžugorju mladi odkrijejo prisotnost Matere in njene milosti, dotaknejo se varnosti in odprtosti, ki si ju tako želijo. Ob Mariji doživljajo, da je Mati, ki jih ne sodi in ne našteva njihovih grehov, ne ustavlja njihovih pobud, ne govori jim, da so izgubljena generacija, da nimajo smisla in prihodnosti. Res je, da se mladi v veliki meri počutijo izgubljeni, osamljeni, ravnodušni, brez upanja in v bivanjski praznini. Vendar v Medžugorju doživljajo povabilo nebeške Matere, da bi živeli polno življenje in se osvobodili navlake, ki so jo dobili od svojih družin in družbe. Marija je Mati in blizu svojim otrokom, odprta za njihova vprašanja in življenje. Ob njej, ki je živa prihodnost, je vedno upanje, dostojanstvo in možnost izhoda. Kakšno odkritje je ta duhovna Mati, ta Izvir milosti in ljubezni, ki je močnejši od minevanja! Njej morejo izročiti vse, kar nosijo v svojih srcih, in se pomiriti. Tudi zanje je Kraljica miru.

Marija vodi mlade zlasti po vidcih in njihovi izkušnji. Na začetku je izbrala te mlade in jih vodila ter vzgajala za apostole, ki bodo prenesli njeno sporočilo v svet. Vidci so ji sledili in naravnali svoja življenja po njenih sporočilih. Prestali so mnoge napore, toda niso se uklonili ne komunističnemu udbovskemu nasilju, ne svetu in okolju, v katerem jim je hudi duh nastavljal svoje pasti.

Poleg vidcev je velika podpora mladim romarjem predvsem **medžugorska župnija in njeni mladi ter družine.** Marija je s svojo vztrajno vzgojo pripravila mlade, da se niso prilagodili svetu, da niso zbežali iz župnije in opustili duhovnega življenja. Pomagala jim je graditi družinsko življenje ter ostajati stvarni in skromni. Velike milosti so lahko tudi velike skušnjave. Medžugorski mladi so znali milosti sprejeti na pravi način in jih živijo že več kot štiri desetletja. Videc Ivan je imel molitveno skupino mladih, ki jo je Marija dejansko vzgajala. Ko je šel k vojakom, je Marija še naprej vodila to skupino. In niso odnehali. Marija je želela, naj bodo priče temu, kar je začela v Medžugorju, da se bo ta izkušnja prenesla na mlajše rodove.

26. 7. 1984 je Marija rekla: *»Te dni ste občutili, kako satan deluje. Vedno sem z vami. Ne bojte se preizkušenj, ker Bog vedno bdi nad vsem. Posvetila sem se vam in z vami sočustvujem v vseh preizkušnjah.«*

23. 8. 1984 je Marija povabila k molitvi. Vidkinja Marija je povedala, da je Marije povabila vse, zlasti pa mlade, naj se lepo obnašajo pri sveti maši. V tem duhu je še rekla: *»Vabim vas, da bi bolj zavzeto molili in spremljali sveto mašo. Želim, da bi pri maši doživeli Boga. Mladim želim posebej povedati: bodite odprti Svetemu Duhu, ker vas Bog želi pritegniti k sebi v teh dneh, ko satan deluje.«* (16. 5. 1985) In še: *»Molite še naprej čim več, da bo satan čim dlje od tega kraja. Dragi otroci, satanov načrt je propadel. Molite, da se uresniči to, kar Bog načrtuje v tej župniji. Zahvaljujem se še posebej mladim za njihove žrtve.«* (5. 9. 1985) Marija se je posebej osredotočila na mlade v župniji: *»Tudi danes vas želim povabiti, da bi v župniji uresničevali sporočila. Posebej bi rada poklicala mlade iz te župnije, ki so mi zelo dragi. Dragi otroci, če uresničujete sporočila, ustvarjate seme svetosti. Vi ste drugim ogledalo.«* (10. 10. 1985) Marija se jim je tudi zahvalila: *»Vsem se želim zahvaliti za vse, kar ste storili zame. Posebej mladim! Prosim vas, dragi otroci, da se zavestno odločite za molitev. V njej boste spoznali Božjo veličino.«* (28. 11. 1985) Ta klic k molitvi je še ponovila: *»Danes vas kličem k molitvi. Dragi otroci, pozabljajte, da ste vsi pomembni. Posebno so v družini pomembni starejši. Spodbujajte jih k molitvi. Vi*

mladi pa bodite drugim za zgled s svojim življenjem. Pričujte za Jezusa. Dragi otroci, prosim vas, začnite se spreminjati po molitvi in boste spoznali, kaj morate storiti.» (24. 4. 1986)

Videc Ivan je na 31. Mladifestu rekel mladim, da se tistemu, ki moli, ni treba bati prihodnosti. Vsi dogodki so v Božjih rokah in Gospod jih vabi, da bi zaupali, molili k Njemu in Ga živeli v svojem srcu. Rekel je, da Marija večkrat ponavlja, kako potrebuje mlade, da bi uresničili njene načrte. Ona jih ima rada s svojo nežno ljubeznijo. Težko je opisati, kako jih gleda in čuti. Zato naj se odprejo Svetemu Duhu, da jih bo Bog še bolj pritegnil k sebi in ne bodo padli v roke satanu, ki je na delu. Marija bdi nad njimi in jih vodi bolj kot kdajkoli v zgodovini. Samo naj ne bodo mlačni

in naj se ne predajo svetu v tem prevratnem času. Povedala jim je, da svet ne more ponuditi upanja in miru, ki ga prinaša Jezus Kristus. Resnični mir prihaja samo od Njega. Če bodo molili, bodo začutili ta mir in ga podarili še drugim, zlasti tistim, ki ne poznajo Božje ljubezni. Ko človek najde mir v Bogu, je zares pomirjen in uresničen.

Mladi so povabljeni, da pristopajo k zakramentom, zlasti k sveti spovedi in evharistiji. Zakramenti jih obnavljajo in so njihova moč. Prav tako naj **molijo rožni venec**, ki je močno sredstvo v boju zoper zlo. Z njim bodo premagali ovire, ki jih postavlja hudič na pot njihovega življenja, da bi odstopili od Boga. Zato naj vsak dan molijo, to jim bo prineslo notranji mir. Prav tako naj najdejo **čas za češčenje**

Najsvetejšega. Preživijo naj trenutke v molitvi in poslušanju Svetega Duha, ki jim govori in usmerja njihovo življenje. Naj **živijo sporočila Kraljice miru** in postanejo učenci v njeni šoli ljubezni. Vsekakor pa **morajo biti mladi še posebej odprti za vzpostavljanje in ohranjanje miru.** Ta je mogoč kot sad duhovnega življenja in boja. Zato so mladi prihodnost Cerkev in sveta. Ni drugih mladih v sedanjem času, so samo ti in prav ti morajo odgovoriti na Marijino povabilo in njena sporočila.

Mladi imajo pomembno mesto v pastoralni Medžugorji in to tudi sami čutijo. Zato prihajajo tja in se tam učijo življenja. Morda niti ne pomislijo, koliko molitev, posta in zvestobe je sezidalo stvarnost, ki jo danes imenujemo Medžugorje. Marija jim pomaga odkriti zmotne poti in zaslužjenosti, zato je prav tu

toliko svetih spovedi in spreobrnjenj. Marija kliče, treba je odgovoriti na ta klic in se odpraviti na pot. Tako zbira in združuje vojsko svojih apostolov, ki se bodo postavili v službo Kraljice miru in oznanjali tistim, ki še niso spoznali Božje ljubezni. Mladi morajo biti dejavni, vneti za ideale, služabniki Božje ljubezni po Mariji, Kraljici miru.

Človeštvo more v svojem pohudičenju uničiti svet in sebe. To je največja zavrnitev Boga, ker hočejo uničiti njegovo delo, stvarjenje in previdnost. Marija je v Medžugorju, da bo zmagovalka, da bo strla glavo tej hudobiji in napuhu, ki se nezadržno širi in uničuje človeštvo. Marija kliče k spreobrnjenju po mladih. Mladi čutijo, da se v Medžugorju dogaja nekaj velikega in odločilnega, da se tam rojevata kultura življenja in upanje, ki ga

drugod ni. V njenih sporočilih in duhovnosti so izpostavljena sredstva boja proti hudiču in skušnjavam, da se prečiščujejo pogledi in ohranja budnost, da so lahko sprejeti takšni, kot so. Tam zaslišijo izzive, da se odločijo za graditev družine ali za duhovni poklic, predvsem pa, da odstopijo od polovičarskega in neopredeljenega življenja. V Medžugorju se mladi srečajo z duhovnim bojem in naporom, ki pa ga ne doživijo kot muko, ampak kot osvoboditev in pokončno odločitev za življenje.

Vrh tega je vsakoletni festival mladih ali Mladifest ob koncu julija in na začetku avgusta. Prvi je bil leta 1989. Zamisel zanj se je rodila ob koncu marijanskega leta 1988 mlademu romarju iz Anglije in ta jo je predložil p. Slavku Barbariću. Na prvem srečanju je sodelovalo okrog 800 mladih. Takrat so hercegovski frančiškani poskrbeli za predavanja, molitvena srečanja (v velikem zelenem šotoru poleg cerkve, pa tudi na Podbrdu, Križevcu ter zvečer v cerkvi), petje je vodil mladi nadarjeni duhovnik z Irske Liam Lotan. Ob koncu prvega festivala so se odločili, da bodo to nadaljevali, in tako je bil festival naslednje leto že bolje pripravljen in bolj bogato oblikovan. Pokazal je, da mladi spoznavajo, da ne gre za neki 'lahki mir', o katerem vsi govorijo, ampak za mir, ki ga more Bog dati tistim, ki se spreobrnejo.

Z leti se je festival razvijal in tudi po smrti p. Barbarića našel svoje poti. Tako se sredi kamenja in vročine vsako leto zbere okrog 50.000 mladih iz različnih narodov in držav. Te spremlja več kot 400 duhovnikov. Festival je sestavljen iz molitvenih srečanj, predavanj, pričevanj, svetih maš, češčenj. Zaključi se s sveto mašo na Križevcu v zgodnjih jutranjih urah. Predavanja pripravijo svetovni in domači strokovnjaki v teologiji in duhovnosti, pa tudi mladi. Ne manjka tudi moralne tematike, zlasti s področja življenja in družine. Vrstijo se pogovori, molitve, spovedi, procesije in premišljevanja.

Za festival sestavijo zbor in orkester, ki vedno pripravita kakšno novost. Pesmi pojejo v različnih jezikih. Ljudevit Rupčić pravi, da je Mladifest podoben binkoštnemu dogodku. Vse je podobno temu: prihajanje, zbiranje, priprava prostorov in namestitvev, skromnost, spoštovanje, življenje v tem okolju in seveda ozračje Božje prisotnosti. Potrebna sta disciplina in potrpljenje, vendar vse preveva naklonjenost, mladi se srečujejo, poslušajo, bogatijo. Zaključna sveta maša na Križevcu je pravi praznik in pesmi vrejo spontano iz src mladih.

Posebno pričevanje nudijo duhovniki, ki spremljajo mlade. V zadnjih letih so se tega festivala udeležili tudi nekateri škofje in kardinali ter odšli s srečanja z bogato izkušnjo.

Udeležence Mladifesta je pozdravil tudi papež Frančišek.

Mladi čutijo, da so tam v pravem času in da je to **praznik za njihovo življenje**. Vsako leto prisluhnejo novim izkušnjam, pričevanjem in spodbudam. Duhovniki spregovorijo o tem, kako so v Medžugorju zaslišali Božji klic ali poglobili svojo poklicanost. Mnogi pripovedujejo o svojem spreobrnjenju, novemu življenju, ozdravljenju. Narkomani in ljudje brez volje so se zopet vrnili v življenje. Pripovedujejo, kako so slišali za ta kraj in se odločili, da poromajo sem.

Sad vsega tega so mnoge skupnosti, kjer se praktično spreminja življenje in slavi Gospoda. Ena vrsta teh skupnosti je **Oaza miru**, kjer živijo molitev in premišljevanje na temelju Marijinih sporočil. Te skupnosti, ki so sestavljene iz duhovnikov, redovnikov ter laikov, moških in žensk, se širijo na različne kontinente. Odprte so za apostolsko delo med ubogimi, zlasti v Afriki in Južni Ameriki. V Medžugorju je sestra Elvira Petrozzi postavila svojo hišo za zdravljenje od odvisnosti, ki jo je poimenovala **Cenacolo**. V tej ustanovi so mladi od vsepovsod, metoda dela temelji na globoki duhovnosti in prinaša dobre sadove. Ti mladi so pomemben izziv za mlade, ki se srečujejo s podobnimi težavami, so pa tudi pričevalci tega, da se je mogoče pognati ven iz zasvojenosti in bega od življenja.

Mladi iz Cenacola za vsak Mladifest pripravijo tudi eno večerno predstavo. V zadnjem času so k sodelovanju povabljeni tudi **Marijini obroki** (Mary's meals), ki so sad Medžugorja in velika dobrodelna dejavnost.

Duhovne spodbude Medžugorja se širijo po svetu, mladi odhajajo domov z obnovljeno človeškostjo, s poglobljeno vero in z občutkom pripadnosti. V Medžugorju doživijo veselje in upanje, ki ga ne dobijo na različnih drugih koncertih in festivalih. Tu deluje Marija, ki vzgaja človeštvo za nove čase in izzive. Rojevajo se molitvene skupine, pojejo medžugorske pesmi, pričevanja in zapisi o začetkih medžugorskih dogodkov pa so spodbuda za pogumne korake mladih v prihodnost.

Primož Krečič

*Foto: arhiv revije in
Radiopostaja MIR Medžugorje*

Intervju **JELENA VASILJ VALENTE:** **NAŠE ŽIVLJENJE RASTE IZ BOŽJIH SKRIVNOSTI**

Tokrat smo se pri reviji odločili, da vsaj malo predstavimo še neko drugo osebo iz Medžugorja, ki ni vidkinja tako kot šest izbranih, je pa imela notranja videnja. To je Jelena Vasilj, poročena Valente, ki je prav tako sledila Marijinim sporočilom in jih prenašala molitveni skupini, ki jo je osnovala na Marijino željo in po Marijinih navodilih. Intervju smo povzeli po avstrijski reviji Medjugorje Gebetsaktion.

Jelena Vasilj Valente se je rodila v Medžugorju in trenutno živi v Rimu. Študirala je teologijo in je mati petih otrok. Kot mlado dekle je imela dar, da je v molitvi »slišala« Marijo v svojem srcu. Okoli Jelene in njene prijateljice Marijane Vasilj se je v

sredini 80. let oblikovala majhna in kasneje velika molitvena skupina. Jelena Vasilj je imela dar, da je tej molitveni skupini prenašala posebna sporočila.

Osebnost sem pogosto obiskoval njen dom – takrat še kot študent – in doživljal to izjemno moč molitve. Že takrat me je prevzela globoka Jelenina modrost, ki jo je delila z nami na teh molitvenih srečanjih. Bilo je res neverjetno, da je kot desetletno dekle imela dar notranjega videnja. Lani sem imel srečo, da sem srečal Jeleno ob 41. obletnici v Medžugorju v župnišću. Kljub letom, ki so pretekla od takrat, ko je Jelena Vasilj imela notranja videnja, njena podoba še vedno izžareva radost in ljubezen Marije.

Jelena, že kot deklica si pri desetih letih starosti imela notranja videnja. Se spominjaš tistega časa in kako je po tistem obdobju teklo tvoje življenje?

Vsega tega se spominjam zelo dobro. Spominjam se, kot da bi bilo včeraj. To je bilo čudovito obdobje, a tudi danes so čudoviti časi.

Kje živiš sedaj?

Živim v Rimu, vendar sem pogosto v Medžugorju. Predvsem poleti in med počitnicami, ko otroci niso v šoli. Imam pet otrok, najstarejši je star 20 let, najmlajši pa 11 let.

Nam lahko razložiš razliko med notranjim videnjem in prikazovanjem, kot ga imata vidca Ivan ali Marija? Osebo si nam prenesla veliko sporočil, ki so nas zelo ganila. Takrat si bila še majhna deklica, morda se ne spominjaš več dobro. Ali nam lahko zdaj, ko si starejša, razložiš, kakšne vrste dar je to?

Mislím, da ta dar ni vezan na določeno starost, ampak je primeren za vsako starost. V spominu imam, da je naša duša pred Bogom vedno enaka, pri desetih ali petdesetih letih. Pomembno je le, da Bog želi spregovoriti vsakemu izmed nas. Marija je obljubila, da jo bo vsak na neki način slišal ali videl. Gre za spoznavanje Boga. Vidca imata dar, da jo vidita z očmi. Pravita, da se jima »odprejo oči«.

Danes je praznik Srca Jezusovega,

praznujemo tudi novo zapoved ljubezni, ki jo je Bog položil v naša srca. Ne slavimo Boga samo kot nekaj zunanjega, ampak slavimo Božjo ljubezen do nas in našo ljubezen do Boga. To je pravzaprav molitev, ta odnos do Boga, to si želi Marija za vsakega človeka. Vsi imamo ta dar v sebi, vsi imamo Svetega Duha.

V teologiji se je pogosto razmišljalo in pisalo o Sveti Trojici in Svetem Duhu. To je neke vrste mistika. Tudi v Medžugorju romarji vstopajo v posebno ozračje Božje bližine. Bi lahko rekli, da je to začetek nove mistike?

Cerkev je kot skrivnostno Kristusovo telo mistična resničnost. Tudi pokojni papež Benedikt XVI. pravi v svojih spisih, da mora Cerkev ponovno postati mistična, saj drugače sploh nima pravega pomena. Ko gledamo čas stare zaveze, vedno gledamo

zgodovino odrešenja, kako je Bog vodil to ljudstvo. Danes imenujemo to mistagogija, živimo v teh skrivnostih. Bog še vedno vodi zgodovino. Ni tako, da je bil Bog nekoč tu in da zdaj ne ve, kaj se dogaja.

To je zelo prisotno v frančiškanski teologiji, saj sveti Bonaventura pravi, da se Bog še vedno razodeva, razodetje je zgodovina, ni samo knjiga ali pisava, ampak je vsak človek. Sveti Pavel pravi, da celotno stvarstvo trpi, da je v popadkih in čaka na razodetje Božjih otrok. Jezus je storil vse, kar je bilo potrebno, vendar se mora vsak izmed nas spreobrniti, vsak od nas se mora priključiti. Tako nas vodi Sveti Duh. Nismo sami, Sveti Duh je v nas in nas vodi. Ne smemo se preveč zanašati na svojo moč – pravzaprav je dobro, da se ne zanašamo preveč na sebe. Največji greh kralja Davida ni bil toliko greh s tisto žensko, ampak to, da je gledal nase, kako močan je, koliko moč ima, koliko orožja ima, težava je bil njegov napuh. Naša težava je podobna: da se vedno preveč zanašamo na nas same. Resnična vera pa je razumeti, da je naše življenje v Bogu, da nas On vodi.

Si med svojim notranjim videnjem morda slišala kakšen glas ali kaj videla?

Nisem slišala nobenega glasu ali videla česarkoli. Tu ne gre za zunanji glas. Če bi bil zunanji glas, bi bila

verjetno v kakšni bolnišnici. Gre bolj za vrsto navdiha, kot dar spoznanja, kot razsvetljenje ali neki podoben občutek.

Kako si vedela, da to ni tvoj lastni glas?

To človek prepozna po miru in veselju, ki ju občuti. Ko poslušamo Boga, rastemo kot osebe; naše življenje teče svojo pot dalje, a nas bogati in izpolnjuje. Če bi bile to samo naše besede, ne bi zaradi njih bilo posebne rasti v življenju. Toda Božja beseda, pravijo rabini, je kot pastir, ki nas usmerja in ob njej rastemo. Smisel vsega življenja je rasti, kot pravi sveti Pavel, in postajati podoben Kristusu. To je močno vabilo, velik klic, sprejeti Božjo naravo, odsev, odtis Božjega v sebi.

Ta dar verjetno do neke mere še vedno imaš. Kako to sprejema tvoja družina?

Ta dar je zdaj postal konkreten. Ni

Jelena Vasilj Valente
in Marijana Vasilj Juričić danes

samo notranji občutek ali intelektualno znanje, ampak je postal živ. Ta dar vidim v tebi, v možu, otrocih, postane molitev. Ne gre samo za pogovor z Bogom, ampak gre za pogovor z ljudmi. Jedro vsega je naša enotnost, povezanost. Jezus nas je osvobodil greha, vendar se še nismo naučili živeti skupaj. To življenje nam je podarjeno, da se učimo živeti kot družina, da živimo ljubezen in da ljubimo življenje.

Bi našim bralcem želela dati še kakšen nasvet za njihovo življenje?

Jezus pravi: »Besede, ki sem vam jih govoril, so duh in življenje« (Jn 6,63b). To pomeni, da moramo poznati Jezusove misli, da moramo vsak dan brati Sveto pismo. To je kot neke vrste oblačilo. Ko se zjutraj zbudiš, pride novo sonce, ki je Kristus. On nas razsvetljuje in nam ponuja načrt za naše življenje, za naš dan. To pomeni, da moramo stati pred Bogom, Mu dovoliti, da nam spregovori in Ga poslušati.

Danes veliko ljudi trpi zaradi tesnobe in depresije. Ljudje nimajo upanja, ker nimajo nikakršnega življenjskega načrta, programa. Živijo, kot da človekovo bivanje nima smisla. Toda tako ne moremo živeti. Človek lahko nekaj časa preživi brez vode, nekaj več časa brez hrane, brez upanja pa ne more preživeti niti pol ure. Zato moramo temu svetu vrniti upanje, upanje pa je Sveti Duh. To ni loterija, tako vsaj upam, ampak sveti Pavel pravi: Upanje je že v nas, upamo na nekaj, kar smo že izkusili. Sveti Duh je že tukaj, to je prvi sad, in ta se mora razviti v vsakem človeku. Moramo paziti, da ne postanemo ovira za ljudi, ker smo vsi ranjeni, vsi postavljamo sebe v središče, potrebno pa je ravnati drugače: ljudem moramo pomagati in jih voditi h Kristusu.

Pripravila: dr. Maximilian Domej
mag. Kristina Malina-Altzinger
Prevod: Breda Dvorak Drašler

Svetnica 20. stoletja

SVETA MARIJA ALFONSINA DANIL GHATTAS

(4. 10. 1843–25. 3. 1927)

redovnica in glasnica rožnega venca

»Čutila sem, da moje srce gori od ljubezni moje Matere, Device Marije, in nenadoma sem videla močno svetlobo, ki je ni mogoče opisati. Skupaj z njo se mi je prikazala ljubljena Mati, Kraljica rožnega venca. Stala je sredi oblaka, z iztegnjenimi rokami čiste, bleščeče bele barve, ki se je ne da opisati. Prav tako ne obstaja nič, kar bi lahko opisalo njeno lepoto. Rožni venec je visel na križu, ki je bil na njenih prsih, in se spuščal po njenih rokah in po njej.

Velike jagode so bile svetle zvezde in sredi vsake zvezde je bila skrivnost rožnega venca. Nad njeno glavo je bil venec, sestavljen iz petnajstih zvezd. Pod njenimi nogami pa je bilo sedem zvezd v oblakih, v njih je bilo sedem Marijinih radosti, pod njimi v oblakih pa je bilo sedem drugih zvezd, v njih je bilo sedem Marijinih žalosti ...« (6. januar 1874)

Marija nas tudi v današnjih dneh še posebej vztrajno vabi k molitvi. Ali jo sploh slišimo? Prisluhujemo ji, molimo skupaj z njo. »Rožni venec je vaš zaklad. Skupaj se veselimo, žalujemo in slavimo,« je zapisala sveta Marija Alfonsina. Kdo je bila ta sestra, ki je prejela posebno milost videti Marijo kot Kraljico rožnega venca? Odpravimo se skupaj v Sveto deželo,

v Jeruzalem, kjer se je 4. oktobra 1843 v pobožni krščanski družini rodila mala Sultana. Njen oče Daniel Ghattas je bil mizar, mati Katarina pa globoko verna in krepotna gospodinja. Sultana je imela tri sestre in pet bratov. Tri sestre so sprejele samostansko življenje, brat Anton pa je postal duhovnik. V družini so vsak dan pred kipom Device Marije molili

rožni venec. Velikokrat so povabili tudi sosede.

Otroštvo Sultane je bilo preprosto in običajno. Njena skromnost se je postopoma spremenila v globoko ponižnost, zaradi katere so jo ljudje vzljubili in cenili. Takrat so v Jeruzalemu cveteli novi cerkveni projekti na področju izobraževanja. Patriarh Valerga je močno želel zagotoviti izobraževanje mlajših generacij. Prosil je sestre svetega Jožefa v Franciji, da pridejo v Sveto deželo s tem namenom. Res so prišle 14. avgusta 1848. Sultana je obiskovala njihovo šolo, kjer je, kot vsi njeni sošolci, prejela dobro osnovno izobrazbo. Bila je pridna,

spodobna učenka.

Zelo si je želela, da bi tudi sama postala sestra. Starši so sprva odločno nasprotovali, kasneje pa so se omehčali in ji dali svoj blagoslov. Sultana je bila presrečna. Na predvečer svojega sedemnajstega rojstnega dne leta 1860 je oblekla redovniško obleko in postala sestra Marija Alfonsina. Ko je izrekla svoje prve zaobljube, ji je bila glede na njeno znanje arabskega jezika zaupana verska vzgoja v vseh razredih šole v Jeruzalemu. Ustanovila je tudi molitveni skupini: skupino Marijinih hčera in skupino za krščanske matere, ki delujeta še danes.

Medtem ko je sestra Marija Alfonsina neutrudno delala, so ji ukazali, naj se preseli v Betlehem, da bi tudi tam opravila enako nalogo. In res je kmalu ustanovila številne skupine za dekleta in matere. Leta 1874 pa se ji je življenje popolnoma spremenilo, saj je doživela videnje Device Marije. Marija se ji je večkrat prikazala in jo na poseben način vodila na novo pot. Videnja so trajala štiri leta.

Po letu dni, na prvo obletnico prvega videnja, je dobila jasna navodila, kaj naj stori. Tako je zapisala: »Videla sem dve vrsti deklet na njeni desni in njeni levi, ki so ji bile podobne in tudi njihova oblačila so bila podobna njenim. In videla sem svetleče črke, ki so se izpisale v svetlobi: Device rožnega venca. Red rožnega venca.« Po videnju so sledile še sanje, v

katerih je videla Devico, obkroženo s številnimi dekleti, oblečenimi v belo in modro svetlobo. Nato jo je Marija močno prišla za roke in rekla: »Želim, da ustanoviš red rožnega venca. Ali še ne razumeš?« Sestra Alfonsina je odgovorila: »Pripravljena sem na vsak napor, ki ga zahteva redovništvo.« Devica ji je odgovorila: »Zanesi se na moje usmiljenje. Ne boj se. Pomagala ti bom.« Potem jo je prišla za roko in ji okoli vratu obesila vrtnico, ki jo je imela v roki. Sestra Alfonsina se je sprva zelo prestrašila, strah pa je izginil, ko se je spomnila, da Bog z boleznijo pošilja zdravilo, s solzami tolažbo in s križem moč, da se ga nosi. V enem izmed videnj je Marijo vprašala, zakaj je izbrala ravno njih, palestinske reveže, ki so zaničevani, in ne kake bogate države v Evropi. Marija se ji je nasmehnila in rekla: »Zapomni si, hči moja, da vrtnice izhajajo iz trnja. V tej deželi sem se veselila, žalovala in slavila. Po tebi bom pokazala moč svoje roke.«

Sestra Alfonsina je vzljubila red, v katerem je bila, zato ji je bilo zelo težko, saj ni vedela, kako naj ga zapusti in ustanovi novega. Ravno v tem obdobju pa je več mladih deklet iz Jeruzalema prosilo očeta Youssefa Tannousa, naj ustanovi arabsko redovniško kongregacijo, da bi arabske ženske dvignili na versko, moralno in človeško raven ter jih naredili sposobne vzgojiti dobre

otroke. Oče Youssef ni vedel, kdo naj ustanovi nov red, kakšna naj bo njegova duhovnost, kako naj se imenuje, kakšni naj bodo njegovi cilji in pravila, kje naj ima sedež ... V tem času pa je k njemu prišla sestra Marija Alfonsina, saj jo je poslala Marija, ki ji je naročila, naj se mu zaupa. Najprej je bil presenečen, ko pa se je prepričal o zdravju njenega uma in o veljavnosti videnja, jo je prosil, naj zapiše vse, kar je videla in slišala od Device o novem redovniškem redu.

Oče Youssef je bil edini, ki je vedel za prikazovanja, ki so ostala skrivnost dolgih 53 let. Zapisana so le zato, ker ji je naročil, da vse zapiše. Na začetku

Posmrtni ostanki s. Marije Alfonsine

svoji zapisov je Marija Alfonsina zapisala molitev: »Zatekam se k tebi, o Devica, moja sveta Mati, in te prosim za pomoč. Prosim te, razsvetli me in me nauči, kako opisati vse to, kar si mi milostno naklonila iz obilja svojih blagoslovov in dobrot do mene, uboge in nevredne. Vodi me in premikaj mojo roko, da bom brez napak zapisala težke dogodke takšne, kakršni so, saj jih ne morem dokazati. Vendar zaupam vate, zato nadaljujem z razlago, kaj se mi je zgodilo od leta 1874 do danes. Blagoslovi mojo roko s svojo mogočno desnico, razsvetli moj um in me reši pred napakami. V imenu Očeta, Sina in Svetega Duha. Amen.«

Na praznik Rožnovenske Matere Božje, 7. oktobra 1883, je sedem mladih deklet, skupaj z Marijo Alfonsino, ki je prejela dovoljenje Svetega sedeža, da zapusti red Jožefovih sester, pod vodstvom očeta Youssefa vstopilo v novo in prvo palestinsko kongregacijo sester najsvetejšega rožnega venca. Skupnost je hitro rasla. Devica Marija je dala tudi navodila, kako naj sestre živijo za pridobitev številnih blagoslovov, ki izhajajo iz molitve, »ki je namenjena izkoreninjenju vsega zla in stiske iz sveta«. Mariji Alfonsini je v videnju pokazala tudi, kako naj molijo rožni venec 24 ur na dan, tako da se izmenjujejo, naročila ji je tudi poseben post ob sredah in sobotah na čast rožnega venca.

Leta 1886 je Marija Alfonsina ustanovila še šolo za dekleta v Beit Sahourju. Nato so jo s tremi sestrami poslali v Salt v Transjordaniji in še v Nablus, preden se je zaradi šibkega zdravja vrnila v Jeruzalem. Leta 1917 je odšla v Ein Karem, da bi tam ustanovila sirotišnico. Tam je umrla med molitvijo rožnega venca na praznik Gospodovega oznanjenja, 25. marca 1927.

Za blaženo je bila razglašena 22. novembra 2009 v baziliki Marijinega oznanjenja v Nazaretu. Papež Frančišek pa jo je 17. maja 2015 na Trgu svetega Petra razglasil za svetnico.

Čudež po posredovanju s. Marije Alfonsine

Sestri Mariji Alfonsini so že za časa življenja pripisovali čudež. Julija 1885 so jo skupaj z drugo redovnico poslali v Jafo v Galileji. Tam se je zgodila nesreča. Mlado dekle Nathalie je praznovalo rojstni dan s prijateljicami na vrtu pred sosedovo hišo. Nenadoma je Nathalie rekla: »Čutim, da se zemlja premika pod našimi nogami.« Prijatelji so se začeli smejati in skakati po zemlji. Nenadoma se je pod njimi razprla zemlja in vsi so padli v 4 metre globok kanalizacijski jarek. G. Amro je pričal, da je bil jarek natančno 3,70 m globok in poln odpadne vode in da je vanj padlo 11 ljudi in da so ostali notri približno 7 minut, preden so jih rešili. Nathalie

pa je bila zadnja in nič ni kazalo, da bo rešena. Sestra Marija Alfonsina je zato v jarek vrgla svoj veliki rožni venec in prosila Marijo, naj jo reši, medtem pa je z mladimi molila rožni venec.

Nathalie je prišla iz jarka živa in zdrava. Kasneje je povedala, da je videla veliko luč in lestev v obliki rožnega venca, ki ji je pomagala splezati ven.

Misli s. Marije Alfonsine

Hvaljen bodi Bog za te blagoslove, ki si jih ne zaslužimo in nam niso bili dani v osebno korist, temveč zato, da jih delimo z drugimi.

Pri vsaki sveti maši, pri kateri sodelujem, vidim svetlobo v obliki žarka, ki prihaja v moje srce. Vidim

svojega Gospoda Jezusa Kristusa, Boga in človeka, v nežni neopisljivi svetlobi in z njim vidim sočutno Devico.

Moja ljubezen do Jezusa in Marije, moje matere, je gorela v mojem srcu kot goreč plamen, in moja mati Marija me je pogosto obiskovala, me tolažila in krepila. Mojo samoto je spremenila v raj, revščino v srečo in moje trpljenje in utrujenost v sladkost in tolažbo.

Gospod, če tako tolažiš grešnike, ki te ne iščejo, kako velika je potem šele tvoja ljubezen do tvojih prijateljev!

Moja mati me je navdihnila, da je rožni venec moje orožje, moja moč in moj zaklad pri Bogu, in ko so mi moči poenjale, sem molila rožni venec, zanašajoč se na mojo Božjo Mater, da pridobim novo milost in moč.

Pripravila: Klavdija Lukan

Vir besedilo in foto: www.rosary-cong.com

Dve palestinski svetnici:
s. Marija Alfonsine in
s. Marija od križanega Jezusa

PREMIŠLJEVANJE O ŽALOSTNEM DELU ROŽNEGA VENCA

Priprava na posvetitev Jezusovemu in Marijinemu Srcu

Ko opravljamo pobožnosti petih prvih sobot, premišljujemo o skrivnostih rožnega venca. Tokrat bomo premišljevali o žalostnem delu.

Postavimo se na Jezusovo zadnjo pot, ko je šel v trpljenje in umrl na križu na Kalvariji. To je bila pot strašnega trpljenja, ko smo umorili začetnika življenja. Česa hujšega ne bi mogli storiti. S tem pa je povezan najlepši dogodek vse zgodovine, kajti Jezus je prelil svojo kri, prenašal strahotne muke, se pustil zasramovati, dal je sam sebe – da bi odrešil svet. Njegova smrt je naše rešenje, z njo nam je odprl pot v večno življenje, ki jo je zaprl Adamov greh.

Pod križem so: Jezusova Mati Marija,

apostol Janez, Marija Magdalena, Marija Klopajeva in še nekaj drugih oseb. Tudi mi bi želeli ostati ob Odrešeniku v teh urah trpljenja in smrti in ga zreti. Spomnimo se evangelija: *Ob šesti uri se je stemnilo po vsej deželi do devete ure. Okrog devete ure je Jezus zavpil z močnim glasom: »Elí, Elí, lemá sabahtáni?« to je: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?«* (Mt 27,45–46). Kako bi mogel Bog zapustiti Jezusa, ki je naredil vse, kar je Oče pričakoval od njega?

Gre za Jezusovo in Očetovo ljubezen.

Jezus je hotel doživeti temno noč duha do tiste točke, ko ne bo več čutil ljubezni svojega Očeta. V času

svojega življenja je imel ves čas stik z Očetom. Šel je na goro ali v samoto molit ... Pogovarjal se je z Bogom in tako spoznaval voljo svojega Očeta. Očeta je prosil za marsikaj in Njegove besede posredoval ljudem.

Bog je dovolil, da je Jezus pred svojo smrtjo doživel temno noč duše. Vse njegovo trpljenje in vse darovanje je takrat bilo videti nesmiselno. To je bila najbolj boleča noč, kar jih je kdaj bilo. Jezus je izkusil zapuščenost. Prek tega krutega trpljenja pa nas je spravil z Bogom. Na neki način smo vsi bili v temi. Jezus je stopil v to našo temo, da bi nam omogočil izhod in nam oprl vrata v večnost. Vsi demoni obupa, ki napadajo človeka, so tedaj napadali Jezusa. Ob tem sploh ni več občutil, da je Božji Sin, ki se daruje, temveč je bil kot največji grešnik, poln smrtnih grehov, ki kriči iz vsega svojega srca svojo neizmerno zapuščenost. Zakaj je Oče hotel, da se je kaj takega zgodilo? Samo zaradi

našega odrešenja. Hotel je, da Jezus stopi v vse naše stiske, jih doživi in s svojo prisotnostjo odreši. In Jezus je hotel živeti to nepovezanost z Očetom, da bi nas ponovno združil z Njim.

Po tej strašni agoniji in temi pa je Jezus ponovno videl Očeta. Sedaj je bil Očetov načrt v celoti izpolnjen. Zato je Jezus pred smrtjo *zaklical z močnim glasom in rekel: »Oče, v tvoje roke izročam svojega duha.« In ko je to rekel, je izdihnil* (Lk 23,46).

Odkar je Jezus sam šel skozi trpljenje in smrt na križu, nihče več ne bi smel obupati. On je vse to že pretrpel za nas. Prehodil je vse naše temine do tam, ko mu je Oče prišel v pomoč tik pred smrtjo, da je obnovil povezanost človeka z Očetom. Jezus je uničil naš obup. Prinesel nam je čudovit ključ. To nam daje upanje, ko smo na robu obupa. Zato moremo klicati k Očetu v popolnem zaupanju: »Oče, Oče!«, tudi ko se nam zdi, da prevladuje hudič, ki bi storil vse, da nas loči od Boga in vrže v brezno obupa.

Devica Marija nam je čudovit zgled. Kot mati je bila z njim pod Sinovim križem do Njegovega zadnjega diha. Predstavljajmo si, kako ji je bilo kot nežni in sočutni materi, ki je v svojem telesu in z vsem svojim bitjem živela vse bolečine svojega Sina ... Lahko bi se uprla Bogu. Rekla bi Mu lahko, ali je to res Njegov načrt in ali je zadovoljen, ko vidi svojega Sina v takem stanju ..., pa je vse sprejela ...

Imela je neizmerno vero in neskončno zaupanje. To je njena daritev, to sprejemanje in v vseh teh preizkušnjah brezpogojno zaupanje v Božji načrt. Kljub vsemu, kar je morala videti in doživeti, ni nehala ponavljati: »Bog je dober ... Bog je ljubezen ... Bog je usmiljen ... Bog nas ljubi.«

Kadar smo mi v stiski in temi, verujemo, da nas je Bog odrešil, da želi naše odrešenje, podajmo svojo roko Devici Mariji in preprosto ponavljajmo z njo: »Bog je dober, verujem ... Bog je usmiljen, verujem ... Bog me ljubi, verujem ...« Ponavljajmo z zaupanjem. To bo spremenilo naše temine v pravo

svetlobo. Bodimo potrpežljivi in zagotovo bo svetloba prišla. To bo svetloba, ki bo premagala vsako temo, vsakega demona, vsak pekel. To bo zmaga večne in resnične svetlobe, ki nam jo je Jezus pridobil na križu.

Podajmo roko Mariji. Z njo smo pod križem in tam bomo z njeno pomočjo predali svoje temine Očetu. Predali bomo svojo zapuščenost, ki nas stiska, ko ne vidimo smisla svojega življenja in trpljenja, ko se nam zdi, da se bo naša noč končala s smrtjo. Sredi take noči se oprimumo Marijine roke, da se upremo demonom, ki nas takrat preskušajo in prepričujejo, da nebesa ne obstajajo, da je odrešenje lažna vaba in da vstajenja od mrtvih ni. Govorijo nam, da je vse to nesmisel, da nas je Bog zapustil, da smo čisto sami ... **Nikoli ne poslušajte tega!** Poslušajte pa Marijin glas, njen šepet, ki nenehno ponavlja: »Bog je dober ... Bog te ljubi ... verujem v ljubezen, verujem v vstajenje ... v večno življenje ... verujem v Jezusa.«

V Marijinem srcu se bomo znebili vseh naših temin. Z njo bomo dočakali uro svetlobe, kot je ona to doživela, ko jo je Jezus prvo obiskal po svojem vstajenju. Potrpežljivo in z zaupanjem čakajmo z Marijo do trenutka svetlobe, ko bomo doživeli naše odrešenje, veselje in mir v Jezusu.

Naj zaključim z Marijinim sporočilom 25. februarja 1999: »*Dragi otroci, z*

vami sem v premišljevanju in doživljanju Jezusovega trpljenja v mojem srcu. Otročki, odprite svoja srca in mi prinesite vse, kar je v njih: veselje, žalost in vsako, tudi najmanjšo bolečino, da bom to lahko darovala Jezusu, da bo On s svojo neizmerno ljubeznijo sežgal vaše žalosti in jih spremenil v veselje vstajenja ...»

Hvala Marija, na srečo si tu! Hvala, da nas učiš zmagovati skupaj s Teboj, pod križem, na tem izjemnem prizorišču našega ljubljenega Odrešenika, ki nam je s svojo smrtjo dal življenje.

Prevod in prireba: Marta Ciraj
Vir: <https://www.youtube.com/watch?v=gMaCTFQ-hSc>

ZADOŠČEVANJE ZA GREHE

Fatimska prikazovanja so se odvijala v okolju in času, ki se je razlikoval od današnjega. Ljudje so bili bolj občutljivi za Božjo prisotnost in tudi za greh ter pravičnost. V tem duhu moremo razumeti Marijino povabilo, **da bi verniki tolažili Marijo, ki trpi zaradi človeških grehov in nenaklonjenosti.** Pobožnosti prvih sobot so tesno povezane z zadoščevanjem za svoje grehe in

grehe drugih.

Greh je duhovna stvarnost, **ki človeka zapre, ga naredi manj občutljivega,** je pritisk človekove samozadostnosti in revščine. Zato je povezan s pesimizmom in črnogledostjo. Kjer ni vere v Jezusovo odrešenje in Božjo ljubezen, začno razsajati ravnodušnost, beg, skrivanje, kar so drže mnogih sodobnikov.

S privolitvijo grešni upornosti in napuhneni samozadostnosti **se človek odvrne od svojega življenjskega temelja**, da je ustvarjen iz Božje ljubezni in ima smisel, poslanstvo ter odprtost za presežno. Prav tako je s tem tudi usmerjen k svoji izpolnitvi na svetu in v večnosti, v polnem občestvu z Jezusom in s poveljanimi ljudmi. Sveti Avguštín je zapisal, da nas je Bog ustvaril zase in da je naše srce nemirno, dokler se ne spočije v Njem. **Z grehom se odvrnemo od te poti, pristanemo na izločenost.** Pekel je trajni 'ne' Božji ljubezni, ki se nam podarja. (KKC 213)

S svojimi prikazovanji se Marija trudi, da bi ljudi osvobodila od pritlehnega pogleda in jim odprla obzorje poklicnosti v Božji ljubezni. To so izrazi potrpežljive pozornosti in želje, da bi se odvrnili od ravnodušnosti greha. Zato dodamo pri vsaki desетки rožnega venca njeno prošnjo iz Fatime: *»O, Jezus, odpusti nam naše grehe, obvaruj nas peklenskega ognja in privedi k sebi vse duše, posebno še tiste, ki so najbolj potrebne tvojega usmiljenja.«* Potrebna sta neprestan napor in budnost v boju proti skušnjavam in grehu. Krščansko duhovno življenje je prizadevanje za kesanje, odpuščanje, spreobrnjenje in novo življenje.

Angel miru je pri prvem prikazanju, ki je bilo spomladi 1916, naučil fatimske pastirčke molitev, ki je poleg

izpovedi vere, upanja in ljubezni tudi **prošnja za odpuščanje tistim, ki ne verujejo, ne molijo, ne upajo in ne ljubijo.** S tem se je pridružil Jezusu v vrtu Getsemani in na križu, ko je duhovno trpel za vse grehe človeštva in odpustil svojim krvnikom ter vsem grešnikom. (Lk 23,34)

Zadoščevanje za svoje grehe in grehe drugih je upodabljanje sebe po Jezusovi ljubezni in daritvi, ko je kot žrtveno Jagnje **pristopil k vsakemu človeku in mu omogočil izhod tam, kjer človek misli, da ga ni ali da ni mogoč.** Tudi ko gremo k spovedi in dobimo odvezo ter pokoro, moramo s svojimi dejanji kesanja in usmiljenja popraviti škodo, ki so jo naredili naši grehi. Prav tako moremo sprejeti nase grehe drugih in jih strpeti, da bi začutili ta dar, osvoboditev in se spreobrnili. Sveta Monika je dolga leta trpela in molila za spreobrnjenje svojega sina Avguščina. **Tudi mnogi starši vzamejo nase bremena otrok, ki so zašli.** Isto velja v zakonu, v družini, med prijatelji. Tudi post in molitev sta naravnana v to smer.

Molitev in žrtev za druge ima veliko moč. Fatimski vidci so se tako žrtvovali za grehe drugih in prosili za njihovo spreobrnjenje. Pri drugem prikazanju, 13. junija 1917, **so na dlani Marijine desne roke videli srce, ki je bilo obdano s trni.** Razumeli so, da je bilo njeno srce žaljeno z grehi človeštva. Ko so se podarjali za spreobrnjenje drugih, so tudi sami

rasli v ljubezni do Marije in Jezusa. Včasih so bili bolj izpostavljeni grehi preklinjanja in grdega govorjenja, danes je bolj v ospredju greh napuha in nevere, odpada, moralne razpuščenosti in neodgovornosti za življenje. V naši družbi obstajajo bremena nekaterih grehov, ki se vlečejo že nekaj generacij. **Zadoščevanje je klic k spravi in pomirjenju.** Porušene odnose je treba obnoviti, ponovno zgraditi, popraviti, poglobiti. Vrniti se je treba k prvi ljubezni in rasti še naprej. Odpuščanje je novo rojstvo in nov veter. Ni dovolj, da čakamo, **da bodo le drugi molili in trpeli za naše grehe,** svoj del poti moramo narediti tudi sami. Po našem kesanju, pokori in spreobrnjenju se bodo začeli

odpirati tudi drugi, zlasti tisti, ki so nam blizu in povezani z nami. **Kakor Jezus tudi mi vzamemo nase breme svojih grehov in grehe drugih.** Kakšna milost so ljudje, ki znajo za to poskrbeti v skupnosti! Ko nosimo in trpimo ter se darujemo za grehe drugih, se tudi sami očiščujemo in oblikujemo po Marijinem Srcu. **Pomembno je imeti pred sabo cilj: večno srečo in izpolnjenost v nebesih.** Z zadoščevanjem grehov rešujemo sebe in druge za ta celoviti pogled in polno življenje.

Primož Krečič

Foto: archseattle.org/easter

DRUŠTVO PRIJATELJEV MEDŽUGORJA - MIR SLOVENIJA VABI NA SLOVESNO
POSVETITEV MARIJINEMU IN JEZUSOVEMU SRCU **V SOBOTO, 7. oktobra 2023,**
V CERKEV MARIJINEGA OZNANJENJA V VELESOVEM (ADERGAS).

PROGRAM

- 9.00 Rožni venec
- 10.00 Sveta maša s posvetitvijo Marijinemu in Jezusovemu Srcu**
- 11.00 Litanije Matere Božje in zaključek

PRILOŽNOST BO ZA SVETO SPOVED.
VABLJENI!

V SPOMIN

JANEZ AHAČIČ (10. 11. 1959 – 13. 6. 2023)

Junija je Bog k sebi poklical našega sodelavca, ki je do zadnjega upal, da se bo lahko kmalu ponovno vključil v aktivno delo za revijo. Toda Božji načrti so bili drugačni. V imenu vseh članov našega društva se je od njega poslovila predsednica, gospa Marta Ciraj.

Dragi Janez,
besede slovesa ti izrekam v imenu Društva prijateljev Medžugorja – Mir Slovenija. Vest o tvojem odhodu v večnost nas je razžalostila, obenem pa upamo in vemo, da si končno uzrl obličje Tiste, ki si jo kot velik romar in Marijin častilec vse življenje tako častil in bil pravi apostol njene ljubezni. Naše Device Marije, Kraljice miru.

Nazadnje si nas veselo presenetil, ko si kljub težki bolezni prišel s širokim nasmehom na naše srečanje 15. februarja letos. Močno smo se objeli, veseli smo bili, da smo te videli. Prinašal si mir, zaupanje, veselje, sprejemanje Božje volje, predanost Božjim načrtom.

Romarje si dolga leta neutrudno vodil v Medžugorje kot skrben organizator in človek, poln vedrine. Številnim si z besedo in osebnim zgledom pomagal na pot spreobrnjenja. Tudi za zelo majhne skupine ti ni bilo nikoli žal časa in prevoženih kilometrov.

Osebnost se spominjam tvojega pričevanja, kako si v času korone, tudi sam bolan, ležal sredi med bolniki in jih tolažil ter molil zanje. Veliko tistih,

Janez je bil tudi »šofer« kipa fatimske Matere Božje, ko je kip nazadnje romal po Sloveniji.

s katerimi si ležal v bolnišnici, je takrat odšlo v večnost. Sedaj veš, kolikim si pomagal, da so morda v zadnjem trenutku spoznali Božjo ljubezen. Nedvomno so ti mnogi prišli naproti in se ti zahvaljujejo.

Sedaj dobrohotno, kot si živel svoje življenje tu na zemlji, prosi za svoje ljubljene pa tudi za nas vse, da bomo hodili po pravih poteh.

Ženi Maji, sinovoma in vsem bližnjim izrekam iskreno sožalje v imenu Društva prijateljev Medžugorja in v svojem imenu, ti pa, dragi Janez, počivaj v miru in čakaj dan vstajenja.

Marta Ciraj

BLIŽINA ŽENSKE MARIJE

**Blagor tebi, Jezusova Mati Marija,
ki si preprosta ženska med mnogimi ženskami
in vendar tako velika, tako celovita,
da izžarevaš poslanstvo vsake ženske in vsakega moškega.**

**Na poseben način, s svojo zaupljivo vero,
si sprejela Božjo bližino,
in samo tej podredila svoj premočrtni značaj.
V tvojem telesu se je učlovečila Oseba Svete Trojice
in mogla si posredovati bogastvo človeškega in Božjega življenja.**

**Gospod se je sklonil v tvoje pomisleke, boje in stiske
in ob Njegovi roki si ti pogumno,
a hkrati z vso potrebno nežnostjo šla naprej po poti,
ki je bila podprta z angelovo obljubo in zagotovilom varnosti.
Po Jezusovem naročilu si nosilka Božje in človeške ljubezni.**

**Marija, uvedi nas v živo skupnost z Jezusom,
da bomo v Njegovi velikonočni zmagi pomirili mnoge napetosti.
Bodi v Svetem Duhu naseljeno obzorje življenja in upanja,
potrpežljivo spremljaj svoje brate in sestre,
ki prevečkrat zbežijo na pot nič in odsotnosti.**

**Žena čudenja in kraljica potrpljenja,
trkaj na vrata naših src,
približaj nam svojega Sina,
da nam bo povedal, kaj moramo narediti.
Tako se bo voda naše dolgočasne človeškosti
spremenila v praznik tretjega dne in polnega življenja.**

**Marija, ti si ogledalo za vsako žensko in vsakega moškega!
Izpolnjena v nebesih nas navdihuješ in spremljaš,
da bi živeli svoje življenje tako,
kot smo ustvarjeni in poklicani.**

**Ob tvoji pomoči in zgledu naj vsak moški in ženska
zaživita to veliko obljubo, ki jo je uresničil
in potrdil tvoj in Božji Sin Jezus.**

**Naj se torej zgodi, kot je prerokovano že v Stari zavezi:
sprememba bo prišla po ženski, ki bo rodila nov rod.
In ta bo vzpostavil trdno vez med telesom in duhom,
med zemljo in nebom.**

Primož Krečič

Dobri Bog in Mati Marija!

*Zelo smo hvaležni, da smo lahko tudi
letos imeli poseben dan zate, o Mati!*

*Hvala za prijazno okolje
župnije Adergas,
ki naše srečanje vedno dobrohotno in
z odprtimi rokami podpre.*

*Hvala za vedno znova lepo
okrašeno cerkev!*

*In hvala tudi zato, da je vreme
zdržalo!*

9. MARIJIN DAN

*Hvala za vsakega,
ki je klečal pred tabo, Mati,
in pred tvojim Sinom,
za vsakega, ki je v svojem srcu
obnovil zavezo s tabo,
ki si nova Eva,
po kateri na svet prihaja nov rod!*

*Hvala ti za vse duhovnike, Gospod,
in za vse zakramente, ki jih
prejemamo po njihovih
posvečenih rokah.*

*Tudi tokrat so bili na voljo za
zakrament spovedi ali za
duhovni pogovor.*

*Hvala za vse milosti,
ki nam jih deliš po njihovi
duhovniški službi!.*

*Hvala za našega gosta,
duhovnika Borisa Milavca.
Povedal nam je svojo življenjsko
zgodbo in iz nje izluščil mnoge
milosti, ki so pripomogle k temu, da
je v njem dozorel duhovniški poklic.*

*Hvala, dobri Bog, da vztrajno in še
vedno kličeš. Potrebujemo duhovnike,
zato te prosimo zanje!*

*Hvala, Gospod,
za Tvojo stalno prisotnost med nami,
da Te lahko molimo, se Ti
zahvaljujemo, Te častimo, se Ti
izročamo in Te tudi veliko prosimo.*

ADERGAS (ŽUPNIJA VELESOVO), JUNIJ 2023

*Največja zahvala pa za našo nebeško
Mater Marijo! Ona je tista, ki nas
kliče k Tebi, ki nas vztrajno prosi, naj
se vrnemo k njenemu Sinu ...
Uči nas odpuščanja, utrjuje našo
vero, krepi upanje in ne neha
spominjati na Božjo ljubezen
in usmiljenje.
Hvala za vse, kar nam daješ po njej.*

Pričevanje

JIM CAVIEZEL, JEZUS V FILMU PASIJON, PRIČEVAL V ZAGREBU

V zagrebški Areni je bilo 27. maja letos že deveto molitveno srečanje »Spreglej s srcem. Naj pride Sveti Duh!« Srečanje se začne z molitvijo in blagoslovom, sledijo kateheze duhovnikov, veliko je molitve z močno glasbeno spremljavo, češčenje Najsvetejšega pa prenašajo iz bližnje cerkve. Molitveni dan se zaključi s koncertom slavlne glasbe. Med dogodkom je ves čas priložnost za spoved. Dvorana za 17.000 ljudi je do zadnjega kotička razprodana. Gost letošnjega srečanja je bil Jim Caviezel, filmski igralec, ki je upodobil Jezusa v filmu Pasijon, in njegovo pričevanje je bilo osrednji del prireditve.

V svojem pričevanju, ki ga tu le skopo povzemamo, je igralec spregovoril o neverjetnih dogodkih med snemanjem filma Pasijon, o pomenu Medžugorja za njegovo življenje, o pomenu molitve rožnega venca, o pomenu življenja v resnični svobodi v sodobnem svetu ...

Ameriški igralec je svoj nagovor začel z zgodbo o snemanju filma Pasijon: »Mel (Gibson, režiser filma, op. ur.) je rekel, da bo snemanje fizično težko. Bil sem pripravljen na to. Mislil sem, da bo težji del učenje aramejščine, hebrejščine in latinščine. Zgodilo pa

se je nasprotno: z jeziki je bilo enostavno, fizični napor, ki ga je zahtevala vloga Jezusa, pa bi me skoraj uničil,« je rekel Caviezel in povedal še nekaj podrobnosti.

»Najprej smo posneli kadre križevega pota. Ko sem nosil križ, sem imel občutek, da tehta 75 kilogramov. Že prvi dan je bila okoli mene množica, vojaki so me udarjali z biči. Roka se mi je zagostila pod težkim tramom in v trenutku, ko je nekdo (pomotoma) napačno zasukal križ, so se mi zakrčile mišice in izpahnila se mi je rama. Padel sem na kolena, križ je padel name in »zabil« mojo glavo v pesek – ta posnetek je del filma. V kasnejšem delu filma je Jezus utrpel izpah rame – vem, kako se je počutil ... Vsak dan sem jemal ta križ v roke in ga nosil, to je bilo kot pokora, moja

koža je postajala vse bolj rdeča, kar je bilo vsak dan hujše in slabše,« je povedal.

Povedal je tudi, kako je med snemanjem v resnici dobil udarce z bičem:

»Med snemanjem enega od prizorov je bič zgrešil les in me zadel v ledveni del hrbta. Mislil sem, da vem, kakšen je občutek med bičanjem, pa nisem vedel. Ko me je bič udaril, mi je odtrgal nekaj kože s hrbta. Niti vpiti nisem mogel. Bil sem zadihan kot igralec ameriškega nogometa, ki med igro pade. Zgrudil sem se. Mel ni razumel, kaj se je zgodilo, vpil je: »Jim, vstani, Jim, vstani!« Moja zapestja so bila privezana in nisem mogel storiti ničesar. Prišel sem k sebi, vstal, a vojak je spet zamahnil in me udaril z bičem po celem hrbtu. Drugi udarec je bil tako boleč, da mi je posnelo kožo z rok, ko sem jih skušal izvleči iz zadrgnjenih vrvi. Spet nisem mogel zajeti sape ...

Medicinsko osebje je bolečo rano oskrbelo z medicinskim pršilom. Dolga je bila 35 centimetrov. Zanimivo je, da je ta rana postala model, po katerem so bile kasneje narejene vse Kristusove rane.«

Ameriški igralec je povedal, kako je samo ličenje trajalo od dveh do desetih zjutraj, zato je gumijasto obleko med spanjem včasih pustil kar na sebi, da ne bi izgubljal časa za ponovno oblačenje.

V nadaljevanju govora je Caviezel poudaril, da je popolnoma prepričan, da ga je skozi njegovo kariero in tudi življenje vodila blažena Devica Marija, Medžugorje pa je izpostavil kot kraj, v katerem se je njegovo srce pripravilo za vlogo v Pasijonu.

Žena ga je namreč, tik preden je dobil vlogo, seznanila s prikazovanji in sporočilom iz Medžugorja. »To je poglobilo mojo ljubezen in željo po služenju Materi vseh narodov. V Medžugorju sem svoje življenje in

igralsko kariero posvetil Devici Mariji. Od tistega trenutka naprej je bilo vse, karkoli sem delal v svoji karieri in življenju, v njeni službi, naredil sem vse, kar je želela ona,« je dejal.

Ameriški igralec je v svojem nagovoru številne mlade, prisotne v dvorani, vprašal, ali želijo biti vsem všeč ali pa želijo, da jih »Eden ljubi«: »Vaše ime morda ne bo zapisano v hiši slavnih, pravzaprav boste morda tako neznani, da nihče ne bo vedel niti vašega imena. Morda nikoli ne boste prejeli oskarjev, nagrad in priznanj, vendar ne pozabite: Bog ima nagrade, ki jih bo nekega dne podelil. Ta množica na zemlji vas bo pozabila takoj, ko ne boste več na vrhu. Ploskali vam bodo, dokler ne boste padli, takrat bodo pa nehali. Bog pa ne. On nikoli ne pozabi. V njegovi hiši slavnih bo samo zaradi vere v Njegovega Sina vaše ime za vedno zapisano.«

Igralec je poudaril pomen molitve rožnega venca in mladim še posebej

priporočil, naj se zatekajo k Mariji, ki je najbolj zanesljivo zatočišče in naša najmočnejša zagovornica pred Bogom, zato se nanjo res lahko zanesemo.

Ob koncu govora je mlade povabil, naj se borijo za resnično svobodo, ki vključuje tudi odrekanje (da ne izpolnimo vsake svoje želje in da nam ni v vsem ugodeno). »Vsak človek umre, žal pa vsi ljudje ne živijo zares. Morate se boriti za resnično svobodo in živeti – prijatelji – živeti morate! Z Devico Marijo, našim ščitom, s Kristusom, našim mečem, se pridružimo nadangelu Mihaelu v obrambi pred zlom in preženimo Luciferja in njegove poslušne slugе v pekel, kamor spadajo. Naj vas dragi Bog vse blagoslovi!« je zaključil Caviezel.

Prevod in priredba: Mirjam in Petra

Vir: www.bitno.net

www.medjugorje-info.com

Foto: Ružca Kljajić, Bitno.net

DOGAJALO SE BO ... SLOVENSKI MLADIFEST

Vabilo na Mladinski festival 2023

Škofijski odbor za mladino škofije Murska Sobota bo po vzoru Mladifesta iz **Medžugorja v soboto, 26. avgusta 2023**, organiziral že **3. Mladinski festival v Sloveniji**. Gre za celodnevni dogodek, namenjen vsem generacijam s posebnim ozirom na mlade, ki **bo potekal v župniji sv. Cirila in Metoda v Radencih**. Festival je sestavljen iz katehez, pričevanj, molitve, adoracije, sv. maše, plesa in petja.

Dogodek se bo pričel ob 10.00 in zaključil s slavljenjem ob 20.30.

Letošnji gosti bodo: **p. Zvonimir Pavičić** (župnik iz Medžugorja), **Mateja Količ** (v letalski nesreči je izgubila moža, očeta šestih otrok), **s. Ana Šuštar** (mlada redovnica, frančiškanka Marijina misijonarka), **Polona in Tadej Stegu** (zakonca, ki 10 let nista mogla imeti otrok).

Poleg duhovne hrane bo seveda **poskrbljeno tudi za telesno okrepčilo.**

Pod geslom »*S teboj, Mati Marija*« se bodo navzoči priporočili Materi Mariji, ki nam kaže pot do Jezusa. Tako bodo lahko deležni miru, po katerem hrepenijo naša srca in ves svet.

Razmišljanje

MARIJINO IN JEZUSOVO SRCE – NAŠE ZATOČIŠČE

*Spodbude s. Emmanuel ob sporočilu Kraljice miru
po vidkinji Mariji 25. junija 2023*

Sporočilo je kratko, a zelo zgoščeno. Devica Marija je Mati in Kraljica miru. Ko pravi: *Najvišji mi dovoli, da sem med vami*, je to zato, **ker ga je ona prosila**. Videla je bedo svojih otrok. In Gospod je dovolil, da je še vedno z nami. Kot veste, mi je Vicka povedala, da Devica ni predvidevala, da bo lahko tako dolgo ostala z nami. Prikazovanja so bila že večkrat podaljšana, ker je nismo dovolj dobro poslušali in ker se svet pogreza v temo. Zato imamo velike težave, ki jih poznate bolje kot jaz.

Prišla je med nas, *da bi molila za nas*. Ko so imeli vidci videnje vsak dan, je

prihajala predvsem zato, da je z njimi molila. Prišla je, da bi posredovala. Mame in stare mame veste, kakšno veselje je imeti otroke okoli sebe. Marija je rada med svojimi otroki. Rada je z nami, nas gleda, tolaži, nam daje nasvete. In Gospod ji to dovoljuje. Prišla je molit za nas. To me spominja na sporočilo, ki ga je dala pred leti, v katerem je rekla: *»Jezus vedno posluša svojo Mater.«*

Povedala vam bom zgodbo o nekem ameriškem duhovniku (oče Stevens). Ne le, da ni bil ponižen, bil je naravnost slab pastir svojim župljanom. Tudi molil ni. Zgodila pa

se mu je huda prometna nesreča in znašel se je pred Božjim prestolom, kjer je videl svoje življenje in tudi to, da bi prišel v pekel. V trenutku tega spoznanja je slišal ženski glas, ki je rekel: »Lahko bi rešili to dušo, lahko bi mu dali drugo priložnost.« Nato je slišal Jezusov glas: »Mati, bil je duhovnik zase, ne zame.« Marija pa je vztrajala: »Gospod, daj mu drugo priložnost, da se bo spreobrnil in bo rešen.« Potem je spet slišal Jezusov glas, ki je rekel: »Mati, tvoj je!« Tako se je vrnil na Zemljo. Pred nekaj časa sem govorila z njim po telefonu in lahko rečem, da je postal svet duhovnik. Vprašala sem ga, kako to, da bi šel v pekel. Dva razloga mi je povedal: nikoli ni molil (niti brevirja, ki je za duhovnike obvezen) in živel je v bogati fari, ki je živela v grehu. Tu je imel bogate prijatelje. Da jih ne bi izgubil (imel je namreč koristi od

njihovega bogastva), jim ni oznanjal evangelija. Ker evangelij zahteva spremembo življenja ... Poglejte to moč sredništva naše Matere Marije pri svojem Sinu! Priporočam vam, da se na Jezusa obračate prek Marije. Gospod je prišel na svet in bo tudi drugič prišel prek Device Marije. Naše molitve prispejo do Boga prek Srca Device Marije. Njena molitev je plamen ljubezni pred Božjim prestolom.

... *da sem vam Mati* ... Kaj pomeni biti mati? Mati je ženska, v kateri je otrok spočet, ona ga z ljubeznijo nosi v svojem telesu, se z njim pogovarja, odkar ve zanj, se s posebno skrbjo prehranjuje, da bi zavarovala nosečnost in da bi otrok imel dovolj hrane za rast, se izobražuje, da bi se dobro pripravila na porod, predvsem pa je ona tista, ki otroka rodi, ga spremlja vse življenje, ga uči vsega

potrebnega. Trpi, ko on trpi, veseli se, ko se on veseli, ponosna je nanj, ko se on lepo razvija in raste. Mama Devica Marija pa je še veliko več kot to. Če mi je moja mama dala telesno življenje, ki se konča s smrtjo, pa nam Marija daje življenje v Duhu, ki ne bo umrlo, temveč bo živelo na veke. Skrbi za naše duše in jih pripravlja na večnost. To je drugačno materinstvo. Marija tokrat ni rekla: Gospod mi dovoljuje, da sem vaša Mati, kajti to vemo že več kot 2000 let, namreč od takrat, ko je Jezus na križu Janezu izročil svojo Mater. Rekla je: **da sem vam Mati**. To pove, da hoče **biti vse bolj** naša Mati, dejavno in plodno, do te mere, kot jo bomo mi sprejeli kot Mater. Našo vlogo pri tem lahko primerjamo z dogodkom iz življenja

sv. Favstine. Bila je pri maši in je gledala ciborij in duhovnika, ki ga je prinesel. V ciboriju so bile hostije. Med njimi pa je bila ena, ki je bila živa, se je gibala, utripala. Duhovnik je ravno to hostijo dal njej, sestri Favstini. Kasneje je Jezusa vprašala, zakaj niso bile vse hostije enako žive kot tista, ki jo je prejela ona. Rekel ji je: »Živ sem v vseh hostijah. Vendar me ne sprejemajo vse duše tako hrepeneče, kot me sprejemaš ti.«

Z večjo ljubeznijo kot ga bomo sprejemali, bolj se nam bo podarjal. Kako popolno se nam bo podarjal, je odvisno od odprtosti našega srca. Podobno je tudi pri Devici Mariji. Tukaj pravi, da ji Najvišji dovoli, da **bi nam bila Mati**. To je tudi povabilo, da bi odprli svoja srca njenemu materinstvu. Na razpolago nam je vsa vrednost in lepota njenega materinstva, in to samo zato, da bi postali pravi otroci prave Matere, otroci, ki spominjajo nanjo.

... *in vaše zatočišče*. Menim, da je tu beseda zatočišče sopomenka besedi usmiljenje. Danes, ko so politične, ekonomske in zdravstvene stiske, številni iščejo varnost. Marija je večkrat govorila o zatočišču, ki je v srcu njenega Sina: »*Vrnite se, otročiči, k ljubezni do Boga in On bo vaša moč in zatočišče.*« (25. 10. 2020) In še: »*Otročiči, prišle bodo preizkušnje in vi ne boste močni in greh bo vladal, toda če ste moji, boste zmagali, ker bo vaše zatočišče*

srce **mojega Sina Jezusa.**» (25. 7. 2019)

Ste moji – kaj to pomeni? Pomeni, da smo v njeni šoli ljubezni, molitve, spreobračanja, **da smo ji posvečeni, da ji v celoti pripadamo, da smo v zatočišču.** Kaj je pravo zatočišče? Edini vredni, trajni in resnični dom je Jezusovo Srce. V Jezusovem srcu pa je tudi Marijino srce. **Obe srci sta skupaj.** Mi iščemo materialna zatočišča. Zavzeti smo za materialne dobrine, udobje, uspeh. A vse to je le pleve, ki izgine. Devica nas pripravlja na zatočišče, ki je ona sama, ki živi v Jezusovem Srcu. To zatočišče je tolažba za nas na zemlji in istočasno direktna pot v nebesa. Bog nas vabi, da pridemo naravnost k Njemu. Ustvaril je vice, da se očistimo, če je potrebno, vendar On sanja o tem, da bi prišli naravnost k Njemu. **Zatočišče, o katerem govori Devica, je Srce njenega Sina Jezusa in njeno Srce.** Ko so v Fatimi trije pastirčki

govorili z Devico Marijo, so jo vprašali, ali bodo prišli v nebesa. Pa je rekla, da bosta Frančišek in Jacinta prišla kmalu, Luciji pa je rekla: »Ti pa boš ostala še nekaj časa na zemlji. **Tvoje zatočišče bo moje brezmadežno Srce.**« In to zatočišče je Lucija imela vse svoje življenje (umrla je stara skoraj 98 let).

Da bi živeli v tem zatočišču, se moramo navaditi, da stečemo k Mariji in se stisnemo v njene roke, v njeno Srce takoj, ko je to potrebno. Npr.: oblega me nečista misel, zavedam se tega, kaj bom storil/storila? Lahko zamahnem z roko in rečem, da to ni nič, da bo že prešlo. A takega razgovora ne smemo imeti sami s seboj! Takoj, ko me taka misel obleti in jo zaznam, se potopim v Marijino brezmadežno Srce ... Če sem kolerična, me kakšen človek s svojo izjavo lahko zelo razdraži. Takrat hudič dela z vso silo. Jaz pa se takoj potopim v Marijino brezmadežno

Foto: sardegnaterradipace.files.wordpress.com

Srce in postopoma gnev izgine ... Strah me je, bojim se – tudi tega ne smem dopustiti, kajti strah ni od Boga. Takoj se zatečem v Marijino brezmadežno Srce. Moja šibkost, moja čustva, moja depresija in vse, kar ni dobro, postopoma izginja, ko sem v Marijinem Srcu. Naša naloga je, da prepoznamo, kaj nam jemlje mir. Ko to spoznamo, se potopimo v Marijino brezmadežno Srce in se tam očistimo.

Marijino Srce se nam danes predstavlja kot še nikoli doslej. Zakaj se Marija toliko časa prikazuje v Medžugorju? Zato, ker ima vsak dan, ko ona pride, satan manj moči. Marija se trudi, nam daje sporočila, približuje nam svoje in Sinovo Srce. Če jo poslušamo, nas vodi po poti svetosti, stran od poti, ki jo ponuja

svet s svojimi minljivimi dobrinami. Ker bo ostalo le tisto, kar smo zbirali dobrega v srcu - ljubezen, sadovi molitve, lepota naše duše. Marija nam pove: »Dragi otroci, ne pozabite, da je edina stvar, ki je resnično vaša, vaša duša. Skrbite za svojo dušo.«

Satan nas napada, da bi preprečil našo molitev. V moji knjižici *Duhovni boj* so na nekaj straneh opisane prefinjene tehnike, s katerimi nas satan odvrča od molitve. Šepeta nam, da je molitev nekoristna, da je drugo delo pomembnejše. Lahko nas zagrabi močna lakota ali pa neizprosna žeja. Če se vdamo in gremo jest ali pit, je konec z molitvijo, če pa vztrajamo, pa v nekaj minutah ne bo več ne žeje ne lakote. Spomnimo se kake osebe ali pa kakega dela – in to se nam zdi tako pomembno, da moramo prekiniti molitev in opraviti klic ... in molitev je na stranskem tiru. Satan povzroči, da ne vidimo potrebe po molitvi. Ali pošilja načrte in ideje, skrb za kosilo, za pomemben nakup, včasih nam vsili misli, ki so take, da bi jih imeli za Božje navdihe, vse zato, da bi preprečil naš pogovor z Bogom. Pojavi se nam lahko tudi misel na grehe, ki smo se jih že spovedali, ker pa se počutimo krive, se nam zdi bolje, da ne gremo v cerkev molit – ob tem pa ne pomislimo na Božje usmiljenje ... Veliko ljudi pove, da jih v času, ko čakajo na obhajilo, obhajajo nečiste misli ipd.

Nekoč med mašo mi je prišla na misel zadeva, ki se je zgodila pred davnimi leti, ko mi je nekdo naredil nekaj zelo slabega. Zgrabila me je huda jeza na to osebo, v mislih sem začela pripravljati scenarij, da ji bom pisala, da se bom srečala z njo ... V trenutku, ko sem se zavedla, da je satan tisti, ki mi prišepetava te misli, in sem rekla »Gospod, poglej, satan se ukvarja z menoj«, so te misli in ti občutki izginili. Takoj ko se ga razkrinka, satan zbeži!

Otročiči, kličem vas, vrnite se k Bogu in molitvi. Devica nas vabi, da se vrnemo k Bogu in radikalno spremenimo smer, da bodo naš cilj nebesa. Tja gremo po poti svetosti. Če vaša pot ni pot svetosti – z vsemi elementi, ki nam jih Devica daje že 42 let – imate slab načrt, imate slab GPS in ga je treba spremeniti. Začeti je treba živeti evangelijski z Jezusom in Marijo, živeti sporočila, ki nam jih

daje Devica Marija.

Bog vas bo obilno blagoslovil. Usmerila se bom na eno samo stvar – blagoslov, ki ga da duhovnik ob koncu maše. Ko ga prejmemo, se pokrižamo in gremo. Redko pa se zavedamo, da je to blagoslov, ki nam ga daje Jezus! Zanj je treba odpreti svoje srce, se nanj pripraviti. Zadnja Jezusova gesta na zemlji je bila blagoslov, ki ga je dal apostolom, preden je šel v nebo. Pri vsaki maši se to ponovi. Tudi mi smo apostoli. Jezus sam nam daje ta blagoslov, po katerem nas dela bolj Božje. Zavedajmo se tega in cenimo to, sprejmimo ta blagoslov z vsem srcem.

Marija končuje z zahvalo, da smo se *odzvali na njen klic* v upanju, **da bomo res odgovorili nanj.**

Pripravila in priredila: Marta Ciraj

Vir: <https://www.youtube.com/watch?v=yHmVRGjwsBM>

v=yHmVRGjwsBM

Foto: laudato.hr

»MARIJIN DVOJEC« ZMAGAL NA SPECIALNIH OLIMPIJSKIH IGRAH V BERLINU

marijini
obroki

preprosta rešitev
za lačne v svetu

mary's
meals

a simple solution
to world hunger

Patrick Sichamba in Hannah Winesi iz Malavija, iz dveh različni šol, v katerih strežejo Marijine obroke, sta osvojila zlato v finalu mešanih dvojic v tenisu na specialnih olimpijskih igrah, ki so potekale od 17. do 25. junija 2023 v Berlinu. Na velikem športnem dogodku se je v šestindvajsetih športih pomerilo okoli 7000 športnikov z motnjami v duševnem razvoju iz 190 držav.

Patrick je pričel trenirati pred petimi leti v razmerah, ki si jih je težko predstavljati. Njegovo »teniško

igrišče» je bila betonska površina, velika skoraj 200 kvadratnih metrov, brez črt, brez mreže, razbrazdana z globokimi razpokami, ki so jih naredile drevesne korenine. V deževnem obdobju je bila običajno pod vodo, v sušnem obdobju pa je »igrišče« prekrivala debela plast prahu.

»Tenis mi je spremenil življenje. Brez tenisa nikoli ne bi vedel, da lahko kaj naredim res dobro. In verjetno se nikoli v življenju ne bi usedel na letalo,« je povedal sramežljivi fant na brežibnem teniškem igrišču na robu Grunewaldskega gozda v Zahodnem Berlinu.

Patrik pove, da mu je oče umrl, ko je bil še majhen, in da sta bila z mamo pogosto lačna. Zato je hvaležen za Marijine obroke, ki jih strežejo na njegovi šoli in mu dajejo energijo. Vse do zaključka šolanja v maju je Patrick skoraj vsako jutro užival sladko koruzno kašo in skoraj vsak večer slano koruzno kašo. Ob dobrih dneh pa je bil deležen tudi nekaj kuhanih bučnih listov ali sojinih zrn. Z mamo si le za božič lahko privoščita malo piščanca.

V Berlinu je bil osupel nad samopostrežnim zajtrkom v hotelu na

glavni berlinski železniški postaji in nad prehrano med odmori, ko so mu na krožnik naložili testenine z bolonjsko omako ter dodali tudi solato in sladico. Patrick kar ni mogel verjeti, »da tukaj lahko dobiš, kolikor hočeš, in ješ meso vsak dan ...«

Ko je pomislil, kako bo nanj ponosna mama, ko ga bo videla z zlato medaljo okoli vratu, je bil presrečen.

V maju in juniju ste darovali 14.630 € in tako pomagali 665 otrokom, ki bi brez vaše dobrote morda nikoli ne mogli razviti svojih talentov.

Hvala vam za vašo dobroto.

Pripravila: Marta Ciraj

Društvo prijateljev Medžugorja –
MIR Slovenija
Černetova 20, 1000 Ljubljana
SWIFT: HDELSI22
IBAN: SI56 6100 0002 0668 137
SKLIC: SI00 19832002
NAMEN: Marijini obroki
KODA NAMENA: CHAR

DONACIJE S SPOROČILI SMS

Vabimo vas, da pošljete sporočilo SMS s ključno besedo MARIJA10 na številko 1919 in prispevali boste 10 EUR, uporabniki Telemacha pa lahko napišete MARIJA10 ali MARIJA5 in prispevali boste 10 EUR ali 5 EUR za prehrano najrevnejših otrok v šoli. Prispevate lahko uporabniki mobilnih storitev Telekom Slovenije, Telemacha, A1 in T-2.

Pravila in pogoji za sodelovanje pri storitvi SMS-donacija so objavljeni na spletni strani Društva prijateljev Medžugorja – Mir Slovenija (<https://marysmeals.si/>).

ROMANJA

POMEMBNO OBVESTILO

Iz župnije Rakovnik obveščajo, da zaradi velike zasedenosti njihovega parkirišča pod rakovniško cerkvijo žal **ne morejo več dovoliti, da bi avtomobili romarjev v Medžugorje tam zavzemali prostor več dni.** Tisti medžugorski romarji, ki so doslej to parkirišče s pridom uporabljali (po dogovoru ali tudi brez njega), naj problem rešijo drugače, saj bodo za vse neznane in tam dlje časa stoječe avtomobile naročili **odvoz s pajkom.**

Od 8. do 12. avgusta, s skupnostjo Totus Tuus. Romanje je primerno za mlade, družine in vse, ki želijo še bolj živeti Marijina sporočila. Za varstvo otrok poskrbljeno. Prijave in informacije: Petra 030/308-686 ali petra@romanjemedzugorje.si

Od 8. do 10. septembra, za mali šmaren. Odhod iz Kranja (ob 19.00), Ljubljane (19.30), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.30). Povratek 10. septembra zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759.

Od 9. do 10. septembra. Odhod iz Novega mesta v soboto ob 4.00 zjutraj, pot preko Metlike ali Semiča (odvisno od prijav) in nato Črnomlja. Ena nočitev. Povratek v nedeljo v večernih urah. Prijave in informacije: Branka 040/844-317.

Od 14. do 17. septembra. Odhod ob 4.30 zjutraj iz Begunj, nato preko Kranja v Ljubljano (Dolgi most na Viču) do Grosuplja ter ostalih mest prijav. Duhovno vodstvo. Dodatne informacije in okvirni program ob prijavi na: Jurij 041/515-070 ali jurij.bam@gmail.com

Od 15. do 17. septembra. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: Petra 030/308-686 ali petra@romanjemedzugorje.si

Od 22. do 24. septembra. Odhod v petek zgodaj zjutraj (4.00) iz Medvod in Cerkelj na Gorenjskem, preko Ljubljane-Rudnika (4.30), Grosuplja (4.45), Ivančne Gorice (5.00), Novega mesta (5.30) in nato po avtocesti preko Obrežja v Medžugorje. Vrnitev v nedeljo pozno zvečer. Duhovno vodstvo: p. Jožko Zajec in g. Jernej Marenk. Informacije in prijave: romanje.medzugorje@gmail.com ali po 17. uri na telefon 041/487-210, Tanja.

Od 22. do 26. septembra. Odhod iz Nove Gorice ob 6.00, iz Kozine ob 7.00, povratek 26. septembra ob 19.30 v Kozino, ob 20.30 v Novo Gorico. Prijave in informacije: Tatiana 0039-349-1786224.

Od 29. septembra do 1. oktobra. Odhod iz Ljubljane ob 6.00 zjutraj, nato pot mimo Grosupljega, Ivančne Gorice, Žužemberka, Vinice. Povratak v nedeljo v poznih večernih urah. Romanje bo potekalo v globoki zbranosti. Duhovno vodstvo. Vse dodatne informacije: Ivanka 070/766-577.

Od 13. do 15. oktobra. Odhod iz Kranja (ob 19.00), Ljubljane (19.30), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.30). Povratak 15. oktobra zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759.

Od 13. do 15. oktobra, romanje z župnijo Stična. Duhovno vodstvo p. Branko Petauer, župnik. Prijave in informacije: Petra 030/308-686 ali petra@romanjemedzugorje.si

Od 28. do 31. oktobra. Odhod v soboto zgodaj zjutraj iz Medvod (4.00), preko Ljubljane-Rudnik (4.30), Grosuplja (4.45), Ivančne Gorice (5.00), Novega mesta (5.30) in nato po avtocesti preko Obrežja v Medžugorje. Vrnitev v torek pozno zvečer. Duhovno vodstvo: p. Mio Kekić. Informacije in prijave: romanje.medzugorje@gmail.com ali po 17. uri na telefon 041/487-210, Tanja.

Od 2. do 5. novembra. Duhovno vodstvo: br. Jurij Slamnik, kapucin. Prijave in informacije: Petra 030/308-686 ali petra@romanjemedzugorje.si

MIR – Odmev Medžugorja

Naslov uredništva: Černetova 20, 1000 Ljubljana, e-pošta: revija.mir@gmail.com

Izdajatelj in založnik: Društvo Mir Medžugorje, Černetova 20, Ljubljana

Odgovorni urednik: Primož Krečič. **Glavna urednica** (in jezikovni pregled): Mirjam Sterle.

Oblikovanje: Herman Kocjančič, Mirko Budimir.

Tisk: PARTNER GRAF d.o.o., Gasilska 3, 1290 Grosuplje.

Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in do izbora najprimernejših člankov za posamezno številko revije.

Priporočeni dar za kritje stroškov za izdajanje revije je 20 € za Slovenijo; za države EU je 25 €; za ostali svet pa 30 €. TRR za dar iz Slovenije: SI56 6100-0002-0667-555

Naj vam Kraljica miru povrne za zvestobo in velikodušnost.

Za **naročanje ali objavljanje revije** kličite od ponedeljka do petka med 17.30 in 18.30 na tel.: 041/278-310 ali pišite na e-naslov: narocniki@drustvo-mir.si

Starejše revije so dostopne na www.medjugorje.si

V skladu z dekretom papeža Urbana VIII. in uredbo II. vatikanskega koncila izdajatelj izjavlja, da nima namena prehitovati sodb Cerkve o naravi dogajanj in sporočil, o katerih pišemo v naši reviji. Ta sodba pripada le zanesljivi avtoriteti Cerkve, katero vsi avtorji popolnoma upoštevamo. Besede, kot so »prikazanje, čudež, sporočilo« in podobne, so tukaj del človeškega pričevanja posameznikov.

25. maj 2001: » Dragi otroci! V tem milostnem času vas kličem k molitvi. Otročiči, veliko delate, a brez Božjega blagoslova. Blagoslavlajte in iščite modrost Svetega Duha, da vas bo vodil v tem času, da bi razumeli in živeli v milosti tega časa. Spreobrnite se, otročiči, in pokleknite v tišini svojega srca. Postavite Boga v središče svojega bitja, da bi tako mogli v radosti pričevati za lepote, ki jih Bog neprenehoma daje v vašem življenju. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

Dar za revijo: 2,50€